

בריש שבועות אבל לעת"ל שלא יהא חטא יבא
השעיירי עזים לרצון ולא לכפרה ע"י ירר פ"ק
דשבועות ה"ד.

מזבח חדש בציון תכין ועולת ר"ח נעלה
עליו. עמש"כ בזה ביחזקאל מ"ו בעזה"י.

בזמירות כל שומר שבת הבן עם הבת לקל
ירצה כמנחה על מחבת, צ"ב למה על מחבת
ולא על מרחשת, וי"ל דבמנחות ס"ג א' אמרי'
דמחבת באה לכפר אמחבוי הפה (לה"ד)
ומרחשת באה אהרהורי הלב (מחשבה רעה) ואף
דמסקינן שם גמרא גמירי לה מ"מ י"ל דהטעם
נכון נמצא דמרחשת מכפרת רק על מחשבה
ומחבת מכפרת על מעשה ובשבת קי"ח ב' אמרו
כל המשמר שבת כהלכתו אפי' עובד ע"ז כדור
אנוש מוחליק לו א"כ שבת מכפר גם על מעשה
לכן מדמה לה למנחת מחבת.

נדרים נ' ב' לעוברי רצונו כך כו', הדבר
תמוה שב"ק יכתוב כן על רבי רבו אפי' בדרך
בדיחותא וע"י מהרש"א שכבר תמה כן. ואפשר
לומר דב"ק לא כיון לזה רק בא להסביר למה
רבי הוציא כ"כ הרבה על החופה וגם כתב כן
על החופה כדי שכולם ידעו והסביר שהטעם
הוא כדי שידעו האנשים שלעושי רצונו לא נגרע
מלעוברי רצונו (ע"ד שאמר רשב"י לתלמידיו
שנתקנאו בתלמיד העשיר) רק לפי שהי' מקום
לטעות לכן תקן אח"כ את דבריו.

שממתינין זה לזה לומר שירה והחדשים שאינם
יודעים הדת ממהרים לשורר ונתחייבו כלי' ע"ש
זהו הסוד שאנחנו מקדישין כולן כא' כמו
המלאכים.

טובים מאורות וגר' עושים באימה רצון
קונם, באימה ר"ת אור ימים מדברות הרים הם
ד' שבילים שהחמה מהלכת בהן במשך השנה
כמ"ש בפסחים צ"ד ב'.

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג
עם מקדשי שביעי כלם ישבעו כו', תיבת כלם
לכאורה מיותר כאן, ונראה דמיירי בג' סוגים,
שומרי שבת הם צדיקים גדולים שנוהרים בכל
פריטי דיני שבת ובקדושה ובטהרה, וקוראי ענג
הם שאר אנשים שאינם בקיאים כל כך בהלכות
שבת לשמרו כראוי אבל מ"מ זהירין לענג השבת
כראוי, ועם מקדשי שביעי הם דלת העם שגם
לענגו אינם יכולים כמ"ש עשה שבתך חול ואל
תצטרך לבריות ואינם יכולים אלא לקדשו והיינו
בקידוש ובתפלה, ואמר כולם ישמחו ויתענגו
מטובך.

ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך כמצות
רצונך, פי' שיש חיוב על כל מי שמביא קרבן
להשתחוות כמ"ש בתוספתא שקלים פ"ב הי"ז
ע"ש וע"י תוס' מנחות כ"ז ב' ד"ה להיכל.

ועולת ראש חדש נעלה עליו ושעיירי עזים
נעשה ברצון, ר"ל שעירי ר"ח באין לכפר כמ"ש